

Pressmeddelande av iranska kommunistiska partiets centralkommitté med anledning av 1 maj, internationella arbetardagen!

Vi tillmötesgår årets firande av första maj, arbetarrörelsens internationella solidaritets dag, i en situation där det kapitalistiska systemet befinner sig i en av sina djupaste kriser.

Denna kris som har sitt egentliga ursprung i det kapitalistiska systemets ofrånkomliga och inneboende motsättningar, uppenbarade sig med bankernas kollaps och aktiemarknadens sammanbrott, men mycket snart drabbades även produktionssektorn. Krisen visade sin ödeläggande omfattning genom stora nedläggningar inom produktionssektorn, massarbetslöshet, ökad fattigdom, reducering av arbetarklassens lönenivå, otrygghet för majoriteten av jordens befolkning samt minskade köpkraft för människor runt om i världen.

Medan världen idag präglas av rikedom och lyx, är arbetare och majoriteten av folket, som har skapat denna rikedom och lyx med eget fortlöpande arbete, själva utan några förmåner. Således sätter denna kris återigen det mänskliga samhället inför den löjliga motsättningen att vid produktivitetshöjning förlorar arbetarna sin köpkraft och konsumtionen av producerade varor och tjänster avtar.

Denna kris och ekonomiska kollaps exponerade samtidigt det kapitalistiska systemets politiska och ideologiska oduglighet. I och med denna kris rasade neoliberalismens grundpelare som sedan 1980- talet har fungerat som ett ideologiskt stöd för det kapitalistiska systemet. Följaktligen ifrågasattes och hånades reglementet för det produktionssystem som baseras på konkurrens och fri marknad.

Trots att den nuvarande ekonomiska krisen har skapat svårigheter och begränsningar för arbetarklassen i form av ökad fattigdom och massarbetslöshet, så har den samtidigt skapat förutsättningar för arbetarrörelsens ökade kamp och offensiv. Miljontals arbetares och löntagares strejker och protester i Frankrike mot regeringens krisplaner, strejker och protester i Grekland, Italien Tyskland och de övriga kapitalistiska länderna runt om i världen, visar att arbetarrörelsen inte sitter med händerna i kors, utan planerar sin motattack då planerade angrepp på deras rättigheter sätts i verk.

Denna ekonomiska kris, borlighetens politiska och ideologiska misslyckande samt arbetarklassens ökade sociala handlingskraft har skapat den reella och idémässiga förutsättningen för socialistiska rörelsers frammarsch. Om året 1990 var det kapitalismens ideologer och legojournalister som på falska och dåraktiga grunder framställde öststarnas statskapitalism som socialism, och kollapsen av systemet som kollapsen av socialism, och om de då utropade historiens slutpunkt, kapitalismens överlägsenhet och misslyckandet av alla socialistiska inriktningar, så är det nu läge för arbetarklassen och dess socialistiska rörelser att genom påpekande av borlighetens ekonomiska, politiska, ideologiska och moraliska misslyckande utropa denna klass oduglighet att styra samhället. Samtidigt är det nu läge för arbetarklassen att förbereda sig för offensiv mot det kapitalistiska systemet på alla fronter.

Om arbetarklassen överlåter övergången från denna kris till den borliga klassen och dess lösningar, så försöker den kapitalistiska klassen genom förvärranden av livsvillkoren för majoriteten av jordens befolkning, och genom påtvingande barbari och berövande av tryggheten för människor, försäkra sig ännu en tidsperiod av sin överlevelse. Men en socialistisk rörelse och en socialrevolution är det alternativ som kan befria arbetarklassen från

denna kris förödelse och slutligen förpassa detta system till historiens soptunna på samma sätt som sina föregående system.

Det är i en sådan internationell situation som den iranska arbetarklassen också tillmötesgår firandet av första maj. Den globala kapitalistiska krisen har genom fallande oljepriser snabbt och direkt förstärkt den redan krisdrabbade iranska ekonomin som förorsakats av den islamiska regimens styre. Den iranska regimen försöker stabilisera detta instabila ekonomiska läge genom upptrappning av sina angrepp på redan utsatta sociala gruppers rättigheter. Inför firandet av första maj är det viktigt att kommunister och ledande arbetare genomskådar denna situation och inte tillåter den iranska kapitalismen och regimens olika fraktioner att på deras bekostnad rädda sig ur krisens förödelse och på bekostnad av miljontals arbetande familjers välstånd ackumulera ännu mer kapital åt sig själva.

Det är en sådan nödvändighet som inför firandet av första maj kräver arbetarklassens enighet, solidaritet och uppvisning av klassmakt gentemot kapitalister och deras regim. För att kunna åstadkomma denna enighet bör kommunistiska och ledande arbetare, fackföreningar och arbetarorganisationer tillägna större delen av sin verksamhet åt att engagera arbetarna inom den industriella sektorn. Dock skall ingen del av den iranska arbetarklassen kvarlämnas utanför samarbetet.

Lyckad högtidlighållande av första maj kan ha oförglömlig verkan på den politiska miljön i samhället. Det är således nödvändigt att även verksamma socialister och ledande kvinnor - och studentrörelsens aktivister samt försvarare av barnens rättigheter intar en framträdande roll vid firandet av första maj. En utveckling i denna riktning kan föra radikala och ledande sociala rörelser ett steg närmare arbetarrörelsen.

Växande protester och strejker under de föregående åren indikerar denna verklighet att den iranska arbetarrörelsen har potentiell och kapacitet att vid årets första maj firande uppvisa sin klass solidaritet och enighet. Oavsätt eventuell oenighet som kan föreligga bör kommunistiska arbetare, arbetarorganisationer, syndikat och andra arbetar institutioner samarbeta med varandra i syfte att uppvisa en enig front vid första maj-firandet. Arbetarnas klassintresse gentemot kapitalister och deras regim har nödvändiggjort detta samarbete. Vi bör i praktiken visa att vi inte har annat intresse skild från arbetarklassens.

Vid första maj-firandet bör ett tydligt budskap framföras till kapitalister och deras understödjande regeringar att de genom åläggande av krisens förödelse på arbetarklassens axlar inte kan rädda sig själva. Det bör framföras att kampen för en konstant lönenivå i enlighet med den verkliga inflationen fortsätter. På denna dag är det nödvändigt att ännu en gång framhålla den iranska arbetarklassens huvudsakliga krav som kan ligga till grund för en demokratisk arbetslag. Friande av fängslade arbetaraktivister i Iran måste skanderas starkt, och mer betoning bör göras på bildandet av arbetarnas klassammanslutningar.

Länge leve första maj!

Frammot bildande av arbetarnas intresse- och massorganisationer!

Länge leve frihet, jämlikhet och arbetarstat!

Första maj 2009